ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)
της 1ης Δεκεμβρίου 2004*

Στην υπόθεση Τ-27/02,

Kronofrance SA, με έδρα το Sully-sur-Loire (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο R. Nierer,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τους V. Kreuschitz και J. Flett, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

υποστηριζομένης από την

Glunz AG

και την

OSB Deutschland GmbH,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

με έδρα το Meppen (Γερμανία), εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους H.-J. Niemeyer και K. Ziegler, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσες,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως SG (2001) D της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2001, περί μη προβολής αντιρρήσεων για την ενίσχυση που χορήγησαν οι γερμανικές αρχές στην Glunz AG,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τον H. Legal, πρόεδρο, τη V. Tiili, τον M. Βηλαρά, την I. Wiszniewska-Bialecka και τον V. Vadapalas, δικαστές,

γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 8ης Ιουλίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Το πολυτομεακό πλαίσιο περιφερειακών ενισχύσεων για μεγάλα επενδυτικά σχέδια (ΕΕ 1998, C 107, σ. 7, στο εξής: πολυτομεακό πλαίσιο), που ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, καθορίζει τους κανόνες αξιολογήσεως των ενισχύσεων που χορηγούνται βάσει του πλαισίου αυτού και οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του.

2 Βάσει του πολυτομεακού πλαισίου, η Επιτροπή καθορίζει, κατά περίπτωση, το επιτρεπόμενο ανώτατο όριο έντασης ενίσχυσης για τα σχέδια που υπόκεινται στην υποχρέωση κοινοποιήσεως.

3 Το σημείο 3.10 του πολυτομεακού πλαισίου περιγράφει τον μαθηματικό τύπο υπολογισμού βάσει του οποίου η Επιτροπή καθορίζει την εν λόγω ένταση. Ο τύπος αυτός στηρίζεται, κατ' αρχάς, στον προσδιορισμό της μέγιστης επιτρεπομένης εντάσεως που ισχύει για τις ενισχύσεις προς τις μεγάλες επιχειρήσεις στην οικεία περιοχή και η οποία καλείται «ανώτατο όριο περιφερειακής ενισχύσεως» (συντελεστής R), όριο το οποίο πολλαπλασιάζεται στη συνέχεια με τρεις συντελεστές, που αντιστοιχούν στην κατάσταση του ανταγωνισμού στον υπό εξέταση τομέα (συντελεστής T), στην αναλογία κεφαλαίου/εργασίας (συντελεστής I) και στον περιφερειακό αντίκτυπο της επίμαχης ενισχύσεως (συντελεστής M). Η επιτρεπόμενη μέγιστη ένταση της ενισχύσεως προκύπτει επομένως από τον ακόλουθο τύπο υπολογισμού: R x T x I x M.

4 Σύμφωνα με τα σημεία 3.2 και 3.3 του πολυτομεακού πλαισίου, ο συντελεστής «κατάσταση του ανταγωνισμού» προϋποθέτει μια ανάλυση με σκοπό τον προσδιορισμό του αν το κοινοποιηθέν σχέδιο θα τεθεί σε εφαρμογή σε έναν τομέα ή σε έναν υποτομέα που παρουσιάζει διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα. Προκειμένου να προσδιοριστεί αν υπάρχει τέτοια πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη, σε κοινοτικό επίπεδο, τη διαφορά του μέσου συντελεστή αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας στο σύνολο του μεταποιητικού κλάδου από τον συντελεστή αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας στον οικείο (υπο)τομέα. Η ανάλυση αυτή αφορά μια περίοδο αναφοράς που αντιστοιχεί στα πέντε τελευταία έτη για τα οποία υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία.

5 Υφίσταται διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στην περίπτωση που, κατά μέσον όρο την τελευταία πενταετία, ο συντελεστής αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας του οικείου (υπο)τομέα είναι άνω των δύο ποσοστιαίων μονάδων χαμηλότερος από τον συντελεστή του μεταποιητικού κλάδου συνολικά. Ο (υπο)τομέας ορίζεται βάσει του χαμηλότερου επιπέδου της γενικής ονοματολογίας των οικονομικών δραστηριοτήτων στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (NACE), που καθορίζει ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3037/90 του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1990, για τη στατιστική ονοματολογία των οικονομικών δραστηριοτήτων στην Κοινότητα (ΕΕ 1990, L 293, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί. Η διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα χαρακτηρίζεται σοβαρή όταν η διαφορά από τον μέσο συντελεστή του μεταποιητικού κλάδου υπερβαίνει τις πέντε ποσοστιαίες μονάδες (σημείο 7.7 του πολυτομεακού πλαισίου).

6 Στο σημείο 3.4 του πολυτομεακού πλαισίου διευκρινίζεται ότι, αν δεν υπάρχουν επαρκή στοιχεία όσον αφορά την αξιοποίηση της παραγωγικής ικανότητας, η Επιτροπή εξετάζει κατά πόσον οι εξεταζόμενες επενδύσεις πραγματοποιούνται σε παρακμάζουσα αγορά. Προς τούτο, συγκρίνει την εξέλιξη της εμφανούς καταναλώσεως του ή των υπό κρίση προϊόντων (ήτοι την παραγωγή συν τις εισαγωγές μείον τις εξαγωγές) με τον ρυθμό ανάπτυξης του συνόλου της μεταποιητικής βιομηχανίας στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ).

7 Η σχετική αγορά προϊόντων θεωρείται παρακμάζουσα όταν, την τελευταία πενταετία, παρουσίασε μέσο ετήσιο ρυθμό αύξησης της εμφανούς καταναλώσεως σημαντικά χαμηλότερο (περισσότερο από 10 %) από τον ετήσιο μέσο όρο του

συνόλου του μεταποιητικού τομέα του ΕΟΧ, εκτός αν παρατηρείται ισχυρή ανοδική τάση στον σχετικό ρυθμό ανάπτυξης της ζήτησης για το ή τα προϊόντα αυτά. Ως απολύτως παρακμάζουσα αγορά θεωρείται η αγορά η οποία κατά την τελευταία πενταετία παρουσίασε αρνητικό μέσο ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης της εμφανούς καταναλώσεως (σημείο 7.8 του πολυτομεακού πλαισίου).

8 Σύμφωνα με το σημείο 3.10.1 του πολυτομεακού πλαισίου, στον συντελεστή Τ (κατάσταση του ανταγωνισμού) εφαρμόζεται διορθωτικός συντελεστής ίσος προς 0,25, 0,5, 0,75 ή 1, με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:

«i) Σχέδιο το οποίο θα έχει ως αποτέλεσμα την επέκταση της παραγωγικής ικανότητας σε τομέα που παρουσιάζει σοβαρό πρόβλημα διαρθρωτικής πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας ή/και κάθετη πτώση όσον αφορά τη ζήτηση: 0,25

ii) Σχέδιο το οποίο θα έχει ως αποτέλεσμα την επέκταση της παραγωγικής ικανότητας σε τομέα που παρουσιάζει διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα ή/και παρακμάζουσα αγορά και ενδέχεται να ενισχύσει ένα υψηλό μερίδιο στην αγορά: 0,50

iii) Σχέδιο το οποίο θα έχει ως αποτέλεσμα την επέκταση της παραγωγικής ικανότητας σε τομέα που παρουσιάζει διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα ή/και παρακμάζουσα αγορά: 0,75

iv) Δεν αναμένονται αρνητικές επιπτώσεις ως προς τα στοιχεία i έως iii: 1,00.»

Το ιστορικό της διαφοράς

9 Με επιστολή της 4ης Αυγούστου 2000, που πρωτοκολλήθηκε στις 7 Αυγούστου 2000, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [88] ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1), κοινοποίησε στην Επιτροπή σχέδιο ενισχύσεως για επένδυση της εταιρίας Glunz AG για την κατασκευή ενός ολοκληρωμένου κέντρου επεξεργασίας ξύλου στο Nettgau του ομοσπόνδου κράτους της Σαξονίας-Anhalt (Γερμανία), σχέδιο το οποίο εμπίπτει στο πολυτομεακό πλαίσιο.

10 Οι γερμανικές αρχές, αφού παρέλαβαν επιστολή της Επιτροπής, της 28ης Αυγούστου 2000, με την οποία τους αναφέρθηκε ότι η κοινοποίηση δεν μπορούσε να θεωρηθεί πλήρης, απέστειλαν, με επιστολές της 15ης Νοεμβρίου 2000 και της 12ης Ιανουαρίου 2001, πρόσθετα στοιχεία. Δεδομένου ότι η αποστολή των στοιχείων αυτών δεν ικανοποίησε πλήρως την Επιτροπή, οι ίδιες αυτές αρχές, με επιστολή της 2ας Μαρτίου 2001, παρέσχον νέα πληροφοριακά στοιχεία, βάσει των οποίων το εν λόγω θεσμικό όργανο θεώρησε ότι η κοινοποίηση ήταν πλήρης.

11 Στις 25 Ιουλίου 2001, η Επιτροπή, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 659/1999, εξέδωσε απόφαση περί μη προβολής αντιρρήσεων για τη χορήγηση της ενισχύσεως αυτής (στο εξής: Απόφαση).

12 Από την Απόφαση προκύπτει ότι το επενδυτικό σχέδιο πρέπει να πραγματοποιηθεί σε μια επιλέξιμη περιοχή κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο α', ΕΚ, για την οποία η μέγιστη ένταση της ενισχύσεως για την προώθηση νέων επενδύσεων σε μεγάλες επιχειρήσεις, η οποία επίσης αποκαλείται περιφερειακό

ανώτατο όριο, ανέρχεται στο 35 % ακαθάριστο. Η ενίσχυση αποτελείται από μια μη επιστρεπτέα επιδότηση ανερχόμενη στα 46 201 868 ευρώ και από μια πριμοδότηση επενδύσεως 23 596 120 ευρώ, ήτοι από ένα συνολικό ποσό 69 797 988 ευρώ, για μια συνολική επιλέξιμη επενδυτική δαπάνη 199 400 000 ευρώ.

13 Η ενίσχυση αυτή προορίζεται, εν μέρει και μέχρι ύψους 28,61 εκατομμυρίων ευρώ, για την κατασκευή ενός εργοστασίου πλακών προσανατολισμένων σωματιδίων και, εν μέρει και μέχρι 41,18 εκατομμυρίων ευρώ, για την κατασκευή ενός εργοστασίου πλακών σωματιδίων.

14 Με βάση μια αξιολόγηση της κοινοποιηθείσας ενισχύσεως σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζει το πολυτομεακό πλαίσιο, η Επιτροπή εξέθεσε, με την Απόφαση, τους λόγους για τους οποίους οι διορθωτικοί συντελεστές που εφαρμόζονται στο ποσοστό του 35 % που αντιστοιχεί στη μέγιστη ένταση την οποία μπορεί να λάβει μια μεγάλη επιχείρηση στην οικεία περιοχή έπρεπε να καθοριστούν στο:

— 1 για τον συντελεστή Τ που αφορά την κατάσταση του ανταγωνισμού στον οικείο τομέα,

— 0,8 για τον συντελεστή Ι (λόγος κεφαλαίου/εργασίας),

— 1,5 για τον συντελεστή Μ που αφορά τον περιφερειακό αντίκτυπο της προς εξέταση ενισχύσεως,

ήτοι μια επιτρεπόμενη μέγιστη ένταση 42 % (= 35 % x 1 x 0,8 x 1,5).

15 Όσον αφορά ειδικότερα την αξιολόγηση του συντελεστή Τ που αφορά την κατάσταση του ανταγωνισμού, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, σύμφωνα με τα σημεία 3.3 και 3.4 του πολυτομεακού πλαισίου, έπρεπε να περιορίσει την ανάλυση του συντελεστή που αφορά την κατάσταση του ανταγωνισμού στο ζήτημα του καθορισμού του αν υπάρχει ή όχι διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στον οικείο τομέα, εφόσον υπάρχουν αρκετά στοιχεία σχετικά με το ποσοστό αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας. Η Επιτροπή, θεωρώντας ότι τα δύο προϊόντα που κατασκευάζει η Glunz αντιπροσώπευαν ένα πολύ σημαντικό τμήμα του συνόλου της παραγωγής πλακών από ξύλο στην Ευρώπη και αναφερόμενη στο χαμηλότερο επίπεδο της NACE, επέλεξε να στηρίξει την ανάλυσή της στα στοιχεία που αφορούν το ποσοστό αξιοποίησης των παραγωγικών ικανοτήτων της κλάσεως 20.20 της NACE που περιλαμβάνει την κατασκευή των πλακών ξύλου.

16 Η Επιτροπή, με βάση στοιχεία που καλύπτουν την περίοδο 1994-1998 και τα οποία περιέχονται σε μια μελέτη που προσκόμισαν οι γερμανικές αρχές, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το επίμαχο επενδυτικό σχέδιο θα συνεπαγόταν αύξηση της παραγωγικής ικανότητας σε έναν τομέα στον οποίο δεν υφίσταται πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα, πράγμα το οποίο δικαιολογεί την εφαρμογή του διορθωτικού συντελεστή 1 στον συντελεστή που αφορά την κατάσταση του ανταγωνισμού.

17 Αφού διαπίστωσε ότι το ύψος της ενισχύσεως που η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προετίθετο να χορηγήσει στην Glunz ήταν σύμφωνο προς την επιτρεπόμενη μέγιστη ενίσχυση, υπολογιζόμενη βάσει του πολυτομεακού πλαισίου, η Επιτροπή κήρυξε την κοινοποιηθείσα ενίσχυση σύμφωνη προς τη Συνθήκη ΕΚ.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

18 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Φεβρουαρίου 2002, άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

19 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 3 Ιουλίου 2002, η Glunz και η OSB Deutschland GmbH ζήτησαν να παρέμβουν στη δίκη προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.

20 Με διάταξη της 10ης Σεπτεμβρίου 2002, ο πρόεδρος του τετάρτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου δέχθηκε την παρέμβαση αυτή. Οι παρεμβαίνουσες κατέθεσαν υπόμνημα στις 4 Νοεμβρίου 2002 και η προσφεύγουσα κατέθεσε, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, παρατηρήσεις επί του υπομνήματος αυτού.

21 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις που έθεσε το Πρωτοδικείο κατά τη συνεδρίαση της 8ης Ιουλίου 2004.

22 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την Απόφαση,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

23 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τις παρεμβαίνουσες, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει την προσφυγή απαράδεκτη,

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

24 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή και οι παρεμβαίνουσες αμφισβήτησαν το παραδεκτό της προσφυγής.

25 Υποστήριξαν ότι η θέση της προσφεύγουσας στη σχετική αγορά δεν επηρεαζόταν σημαντικά από την επιτραπείσα ενίσχυση. Αν ληφθούν υπόψη ο τόπος στον οποίο βρίσκονται οι εγκαταστάσεις παραγωγής και οι περιοχές παραδόσεως των οικείων προϊόντων, που καθορίζονται από το κόστος μεταφοράς, η επικάλυψη των περιοχών εμπορίας της προσφεύγουσας και της επιχειρήσεως που έτυχε της ενισχύσεως είναι περιθωριακή.

26 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα διαδικαστικά της δικαιώματα, παραλείποντας εσφαλμένα να κινήσει την τυπική διαδικασία εξετάσεως που προβλέπει το άρθρο 6 του κανονισμού 659/1999, που θα της παρείχε τη δυνατότητα, ως ενδιαφερομένου μέρους, να υποβάλει παρατηρήσεις προτού η Επιτροπή λάβει την απόφασή της.

27 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι ο ορισμός της ιδιότητας του «ενδιαφερομένου μέρους», που περιέχεται στο άρθρο 1, στοιχείο η', του κανονισμού 659/1999, καλύπτει τις ανταγωνίστριες επιχειρήσεις. Η προσφεύγουσα όμως και η Glunz τελούν ευθέως σε ανταγωνισμό, καθόσον παράγουν τα ίδια προϊόντα τα οποία διαθέτουν εν συνεχεία στο εμπόριο στην ίδια αγορά. Η χορήγηση της ενισχύσεως επηρεάζει την ανταγωνιστική θέση της προσφεύγουσας στη σχετική αγορά.

28 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Απόφαση την αφορά άμεσα και ατομικά και ότι μπορεί συνεπώς, παραδεκτώς, να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως στρεφόμενη κατά της αποφάσεως αυτής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

29 Η Επιτροπή και οι παρεμβαίνουσες προέβαλαν, για πρώτη φορά κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, αίτημα περί απαραδέκτου της προσφυγής στηριζόμενο στην έλλειψη ενεργητικής νομιμοποιήσεως της προσφεύγουσας.

30 Από τη νομολογία προκύπτει ότι ο λόγος περί απαραδέκτου που αντλείται από την έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης της προσφεύγουσας συνιστά λόγο δημοσίας τάξεως που μπορεί και μάλιστα πρέπει να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από τον κοινοτικό δικαστή (απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2004, C-298/00 P, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-4087, σκέψη 35) και ο οποίος, κατά συνέπεια, μπορεί να προβάλλεται από τον καθού σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Φεβρουαρίου 1997, C-166/95 P, Επιτροπή κατά Daffix, Συλλογή 1997, σ. I-983, σκέψη 25, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 2001, Τ-45/98 και Τ-47/98, Krupp Thyssen Stainless και Acciai speciali Terni κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-3757, σκέψη 125).

31 Η υπό κρίση προσφυγή ακυρώσεως ασκήθηκε κατά αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία κηρύχθηκε συμβατή προς την κοινή αγορά μια ατομική ενίσχυση η οποία εκδόθηκε κατόπιν προκαταρκτικής εξετάσεως.

32 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο πλαίσιο του εκ μέρους της Επιτροπής ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων, πρέπει να διακριθεί, αφενός, η προκαταρκτική εξέταση των ενισχύσεων, την οποία προβλέπει το άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ, η οποία διέπεται από το άρθρο 4 του κανονισμού 659/1999 και η οποία αποσκοπεί μόνο στο να παράσχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να μορφώσει μια πρώτη γνώμη σχετικά με το εν μέρει ή πλήρως συμβατό της επίμαχης ενισχύσεως και, αφετέρου, η τυπική διαδικασία εξετάσεως, που προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 2, και το άρθρο 6 του κανονισμού 659/1999 και η οποία αποσκοπεί στο να παράσχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να έχει πλήρη πληροφόρηση για το σύνολο των στοιχείων της υποθέσεως. Μόνο στο πλαίσιο της τελευταίας αυτής διαδικασίας η Συνθήκη προβλέπει την υποχρέωση της Επιτροπής να οχλήσει τους ενδιαφερομένους για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 19ης Μαΐου 1993, C-198/91, Cook κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-2487, σκέψη 22· της 15ης Ιουνίου 1993, C-225/91, Matra κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-3203, σκέψη 16· της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 38, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιανουαρίου 2004, T-158/99, Thermenhotel Stoiser Franz κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-1, σκέψη 57).

33 Όταν η Επιτροπή, χωρίς να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ διαπιστώνει, βάσει της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου, ότι μία ενίσχυση είναι συμβατή προς την κοινή αγορά, οι τυγχάνοντες των διαδικαστικών αυτών εγγυήσεων που προβλέπονται στην εν λόγω παράγραφο 2 δεν μπορούν να εξασφαλίσουν την τήρησή τους παρά μόνον αν έχουν τη δυνατότητα να προσβάλουν ενώπιον του κοινοτικού δικαστή την απόφαση αυτή της Επιτροπής (προαναφερθείσες αποφάσεις Cook κατά Επιτροπής, σκέψη 23, Matra κατά Επιτροπής, σκέψη 17, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, σκέψη 47, και Thermenhotel Stoiser Franz κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 69).

34 Κατά συνέπεια, όταν, με προσφυγή ακυρώσεως κατά αποφάσεως της Επιτροπής η οποία ελήφθη μετά από προκαταρκτική εξέταση, ο προσφεύγων αποσκοπεί στην τήρηση των διαδικαστικών εγγυήσεων που προβλέπει το άρθρο 88, παράγραφος 2,

ΕΚ, το γεγονός και μόνον ότι ο προσφεύγων έχει την ιδιότητα του ενδιαφερομένου, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, αρκεί ώστε να θεωρηθεί ότι η απόφαση τον αφορά άμεσα και ατομικά κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ (προαναφερθείσες αποφάσεις Cook κατά Επιτροπής, σκέψεις 23 έως 26, και Matra κατά Επιτροπής, σκέψεις 17 έως 20, καθώς και απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, Τ-11/95, BP Chemicals κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-3235, σκέψεις 89 και 90).

35 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της Αποφάσεως επειδή, όπως εκτίθεται στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή κακώς αρνήθηκε να κινήσει την τυπική διαδικασία εξετάσεως που προβλέπει το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ.

36 Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έχει την ιδιότητα του ενδιαφερομένου μέρους καθόσον αποτελεί άμεση ανταγωνίστρια της Glunz, δεδομένου ότι παράγει, στο εργοστάσιό της στο Sully-sur-Loire (Γαλλία), τα ίδια προϊόντα με την εταιρία αυτή, τα οποία διατίθενται εν συνεχεία στο εμπόριο στις ίδιες αγορές.

37 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, ενδιαφερόμενοι είναι τα πρόσωπα, οι επιχειρήσεις ή οι ενώσεις των οποίων τα συμφέροντα ενδέχεται να θιγούν με τη χορήγηση της ενισχύσεως, ήτοι κυρίως οι ανταγωνίστριες επιχειρήσεις και οι επαγγελματικές ενώσεις (απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Νοεμβρίου 1984, 323/82, Intermills κατά Επιτροπής, Συλλογή 3809, σκέψη 16). Το άρθρο 1, στοιχείο η', του κανονισμού 659/1999, υιοθετώντας την προαναφερθείσα νομολογιακή λύση, προβλέπει ότι, ως ενδιαφερόμενο μέρος, νοείται «κάθε κράτος μέλος και κάθε πρόσωπο, επιχείρηση ή ένωση επιχειρήσεων των οποίων τα συμφέροντα μπορεί να θιγούν από τη χορήγηση μιας ενίσχυσης, και ιδίως ο δικαιούχος της ενίσχυσης, οι ανταγωνιστικές επιχειρήσεις και οι επαγγελματικές ενώσεις».

38 Δεν αμφισβητείται όμως, στην υπό κρίση περίπτωση, ότι η προσφεύγουσα και η επιχείρηση που έτυχε της ενισχύσεως παράγουν αμφότερες πλάκες ξύλου και ότι υφίσταται πράγματι επικάλυψη των περιοχών εμπορίας των δύο αυτών επιχειρήσεων.

39 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση και αντικρούοντας τους ισχυρισμούς της Επιτροπής ότι η επιχείρηση που έλαβε την ενίσχυση διέθετε τα προϊόντα της σε επιχειρήσεις που βρίσκονταν σχεδόν αποκλειστικά στο έδαφος της πρώην Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, η Glunz διευκρίνισε ότι διαθέτει τα προϊόντα της στο σύνολο του εδάφους της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και, κατά μεγάλο μέρος, σε επιχειρήσεις της βιομηχανίας του επίπλου που συγκεντρώνονται σε μια περιοχή στο βορειοδυτικό τμήμα της Γερμανίας.

40 Η Glunz αναγνώρισε επίσης ότι η προσφεύγουσα δραστηριοποιούνταν στη γερμανική αγορά της κατασκευής επίπλων, αλλά με μικρό μερίδιο αγοράς, πλην όμως ο τελευταίος αυτός ισχυρισμός δεν στηρίχθηκε σε κανένα αποδεικτικό στοιχείο.

41 Επιπλέον, ναι μεν η Επιτροπή θεώρησε πράγματι με την Απόφαση, σχετικά με τις πλάκες ξύλου, ότι, δεδομένου ότι πρόκειται για βαρέα και ογκώδη προϊόντα, η μεταφορά τους σε μεγάλες αποστάσεις ήταν πολύ δαπανηρή και ότι η ακτίνα μεταφοράς περιοριζόταν συνεπώς σε περίπου 800 χιλιόμετρα, πλην όμως κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η σχετική γεωγραφική αγορά αποτελούνταν από τον ΕΟΧ.

42 Συναφώς, αν μια επιχείρηση τελεί σε ανταγωνισμό στην περιοχή των φυσικών της παραδόσεων με τις λοιπές επιχειρήσεις των οποίων οι περιοχές παραδόσεων επικαλύπτουν τη δική της, δεδομένου ότι κάθε μία από τις τελευταίες αυτές επιχειρήσεις έχει μια περαιτέρω ακτίνα παραδόσεων, ο ανταγωνισμός μιας επιχειρήσεως με εκείνες που βρίσκονται στη δική της ακτίνα τείνει να επεκταθεί στις περιοχές φυσικών παραδόσεων των επιχειρήσεων αυτών και ενδείκνυται κατά συνέπεια να θεωρηθεί η Κοινότητα στο σύνολό της, ή ο ΕΟΧ όπως εν προκειμένω, ως η γεωγραφική αγορά αναφοράς (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Μαρτίου 2000, Τ-65/96, Kish Glass κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-1885, σκέψεις 84 έως 95).

43 Από την Απόφαση προκύπτει επίσης ότι η Glunz είναι θυγατρική της Tableros de Fibras SA, η οποία διαθέτει εργοστάσια στη Γαλλία με παραγωγή στον τομέα του ξύλου, τα οποία της μεταβιβάστηκαν το 1999 από την Glunz.

44 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα τελεί πράγματι σε ανταγωνισμό με την επιχείρηση που έλαβε την ενίσχυση και ότι μπορεί συνεπώς να χαρακτηριστεί ενδιαφερόμενο μέρος κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο η΄, του κανονισμού 659/1999.

45 Συναφώς, η ρητή αναφορά που κάνει η Επιτροπή στη διάταξη του Πρωτοδικείου της 27ης Μαΐου 2004, Τ-358/02, Deutsche Post και DHL κατά Επιτροπής (Συλλογή 2004, σ. II-1565), για να στηρίξει το αίτημά της περί απαραδέκτου της προσφυγής, καθόσον η θέση της προσφεύγουσας στη σχετική αγορά δεν επηρεάστηκε σημαντικά από τη χορήγηση της ενισχύσεως, είναι αλυσιτελής. Συγκεκριμένα, η προπαρατεθείσα διάταξη περί απαραδέκτου, η οποία στηρίζεται στην έλλειψη σημαντικού επηρεασμού της ανταγωνιστικής θέσεως των δύο προσφευγουσών επιχειρήσεων, εκδόθηκε στο πλαίσιο υποθέσεως που διακρίνεται από την υπό κρίση υπόθεση καθόσον η προσφυγή είχε ασκηθεί κατά αποφάσεως της Επιτροπής εκδοθείσας κατόπιν της διαδικασίας του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ και στο πλαίσιο της οποίας οι ενδιαφερόμενοι είχαν όντως κληθεί να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

46 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να κριθεί παραδεκτή.

Επί της ουσίας

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

47 Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, τέσσερις λόγους προς στήριξη του αιτήματός της περί ακυρώσεως της Αποφάσεως, οι οποίοι αντλούνται, πρώτον, από την παράβαση του άρθρου 87 ΕΚ και του πολυτομεακού πλαισίου, δεύτερον, από

την παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ, τρίτον, από την κατάχρηση εξουσίας που φέρεται να διέπραξε η Επιτροπή και, τέταρτον, από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

48 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ότι η Επιτροπή, επιτρέποντας την ενίσχυση που χορήγησαν οι γερμανικές αρχές στην Glunz μετά από την προκαταρτική εξέταση και μόνον, παρέβη το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ και το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999, που υποχρεώνει το θεσμικό όργανο να κινήσει την τυπική διαδικασία εξετάσεως εφόσον το κοινοποιηθέν μέτρο «δημιουργεί αμφιβολίες» κατά πόσο συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

49 Πρέπει να υπομνησθεί ότι η προκαταρκτική εξέταση που θεσπίζει το άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ και η οποία διέπεται από το άρθρο 4 του κανονισμού 659/1999 αποσκοπεί αποκλειστικά στο να εξασφαλίσει στην Επιτροπή επαρκή χρόνο σκέψεως και έρευνας για να μπορέσει να διαμορφώσει μια πρώτη άποψη σχετικά με τα κοινοποιηθέντα σχέδια ενισχύσεως, προκειμένου να καταλήξει, χωρίς να χρειαστεί εμπεριστατωμένη εξέταση, ότι είναι συμβατά προς τη Συνθήκη ή, αντιθέτως, να διαπιστώσει ότι το περιεχόμενό τους δημιουργεί συναφώς αμφιβολίες (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2001, C-99/98, Αυστρία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-1101, σκέψεις 53 και 54).

50 Η τυπική φάση εξετάσεως που παρέχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να διαφωτίζεται πλήρως σχετικά με το σύνολο των στοιχείων της υποθέσεως προτού λάβει την απόφασή της είναι απαραίτητη εφόσον η Επιτροπή αντιμετωπίζει σοβαρές δυσχέρειες για να εκτιμήσει αν μια ενίσχυση είναι συμβατή προς την κοινή αγορά (προπαρατεθείσα απόφαση Matra κατά Επιτροπής, σκέψη 33).

51 Η Επιτροπή μπορεί συνεπώς να περιοριστεί σε προκαταρκτική εξέταση για να λάβει απόφαση περί μη προβολής αντιρρήσεων σχετικά με ενίσχυση, μόνον αν είναι σε θέση να αποκτήσει την πεποίθηση, κατόπιν της εξετάσεως αυτής, ότι το εν λόγω σχέδιο είναι συμβατό προς τη Συνθήκη.

52 Αντιθέτως, αν η πρώτη αυτή εξέταση δημιούργησε στην Επιτροπή την αντίθετη πεποίθηση ή ακόμη δεν της παρέσχε τη δυνατότητα να υπερβεί όλες τις δυσχέρειες που αντιμετώπιζε κατά την εκτίμηση του συμβατού της ενισχύσεως αυτής προς την κοινή αγορά, η Επιτροπή οφείλει να συλλέξει όλες τις αναγκαίες γνώμες και να κινήσει, προς τούτο, την τυπική διαδικασία εξετάσεως του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ (απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 1984, 84/82, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 1451, σκέψη 13, και προπαρατεθείσες αποφάσεις Cook κατά Επιτροπής, σκέψη 29· Matra κατά Επιτροπής, σκέψη 33, και Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, σκέψη 39).

53 Στο πλαίσιο του λόγου της που αφορά την παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται όχι μόνον ότι η διάρκεια και οι περιστάσεις της προκαταρκτικής εξετάσεως συνιστούν ενδείξεις περί της υπάρξεως σοβαρών δυσχερειών, αλλ' επίσης ότι μια ακριβής έρευνα σχετικά με την κατάσταση της αγοράς των πλακών σωματιδίων έπρεπε να δημιουργήσουν αμφιβολίες στην Επιτροπή, καθιστώντας συνεπώς αναγκαία την κίνηση της τυπικής διαδικασίας εξετάσεως. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, κατά την εν λόγω διαδικασία, γνωστοποίησε στην Επιτροπή τα στοιχεία σχετικά με την εμφανή κατανάλωση πλακών σωματιδίων, αποδεικνύοντας ότι η επίμαχη επένδυση πραγματοποιείται σε μια παρακμάζουσα αγορά.

54 Ωστόσο, από την Απόφαση προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή περιορίστηκε σκοπίμως στην εξέταση μόνον της ενδεχόμενης υπάρξεως πλεονάζουσας διαρθρωτικής παραγωγικής ικανότητας και θεώρησε, με βάση το κείμενο των σημείων 3.2 έως 3.4 του πολυτομεακού πλαισίου και το γεγονός ότι διέθετε επαρκή στοιχεία σχετικά με το ποσοστό αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας του οικείου τομέα, ότι δεν όφειλε να εξετάσει αν οι επίμαχες επενδύσεις επρόκειτο να πραγματοποιηθούν σε μια παρακμάζουσα αγορά. Σε μια τέτοια προσέγγιση, η εκ μέρους της προσφεύγουσας γνωστοποίηση στοιχείων σχετικά με την κατανάλωση πλακών σωματιδίων εστερείτο, εν πάση περιπτώσει, κάθε χρησιμότητας.

55 Έτσι, προκύπτει ότι τίθεται ένα προκαταρκτικό και γενικό ζήτημα σχετικά με την ερμηνεία, υπό το φως του άρθρου 87 ΕΚ, των σχετικών σημείων του πολυτομεακού πλαισίου προκειμένου να καθοριστούν το ή τα κριτήρια που πρέπει να εφαρμοστούν για να εκτιμηθεί ο συντελεστής «κατάσταση του ανταγωνισμού».

56 Στο πλαίσιο της ασκήσεως του ελέγχου νομιμότητας, εναπόκειται στο Πρωτοδικείο να επιλύσει το πρώτο αυτό ζήτημα ερμηνείας των εφαρμοστέων κανόνων και συνεπώς να ελέγξει αν ορθώς η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα που διαλαμβάνεται στη σκέψη 54 ανωτέρω, πράγμα το οποίο αμφισβητεί ρητώς η προσφεύγουσα με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 87 ΕΚ και του πολυτομεακού πλαισίου.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 87 ΕΚ και του πολυτομεακού πλαισίου

Επιχειρήματα των διαδίκων

57 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την εκτίμηση της Επιτροπής σχετικά με την επιτρεπόμενη μέγιστη ένταση της ενισχύσεως και ειδικότερα με τον συντελεστή Τ που αφορά την κατάσταση του ανταγωνισμού. Η Επιτροπή προέβη εν προκειμένω σε εσφαλμένη ανάλυση της καταστάσεως της αγοράς παραλείποντας, αφενός, να διακρίνει την αγορά των πλακών σωματιδίων από την αγορά των πλακών προσανατολισμένων σωματιδίων και, αφετέρου, να ελέγξει και να λάβει υπόψη την παρακμάζουσα κατάσταση της αγοράς των πλακών σωματιδίων.

— Επί της μη διακρίσεως της αγοράς των πλακών σωματιδίων και της αγοράς των πλακών προσανατολισμένων σωματιδίων

58 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η επίμαχη ενίσχυση θα έπρεπε να εξεταστεί και να εκτιμηθεί κατά διαφορετικό τρόπο, ανάλογα με το αν προοριζόταν για την παραγωγή πλακών σωματιδίων ή για την παραγωγή πλακών προσανατολισμένων σωματιδίων. Παρατηρεί ότι, στο τμήμα της Αποφάσεως που αφορά τον καθορισμό της σχετικής αγοράς προϊόντων, η Επιτροπή αναφέρει τα εξής: «Υπό τις συνθήκες

αυτές, προτείνουμε να θεωρηθεί ότι συνιστούν ξεχωριστές αγορές, αφενός, οι [πλάκες προσανατολισμένων σωματιδίων] και τα κόντρα πλακέ και, αφετέρου, οι πλάκες σωματιδίων». Η προσφεύγουσα προσάπτει στην καθής ότι δεν έλαβε υπόψη την οριοθέτηση αυτή της αγοράς στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του συντελεστή «κατάσταση του ανταγωνισμού» και ότι αντιθέτως υιοθέτησε μια ενιαία προσέγγιση.

59 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι αγορές των πλακών σωματιδίων και των πλακών προσανατολισμένων σωματιδίων είναι πολύ διαφορετικές για να αντιμετωπίζονται ως μία και η αυτή αγορά. Συγκεκριμένα, τα δύο αυτά προϊόντα δεν μπορούν να αντικατασταθούν αμοιβαία παρά μόνο σε πολύ μικρό ποσοστό, ήτοι μόνο 10 % σύμφωνα με την Επιτροπή. Επιπλέον, οι σχετικές με τα δύο αυτά προϊόντα αγορές εξελίσσονται διαφορετικά, υπό την έννοια ότι η αγορά των πλακών σωματιδίων είναι σε παρακμή, ενώ η αγορά των πλακών προσανατολισμένων σωματιδίων είναι αναπτυσσόμενη.

60 Η Επιτροπή τονίζει ότι το επίμαχο επενδυτικό σχέδιο αποσκοπεί στη δημιουργία ενός ολοκληρωμένου κέντρου μεταποιήσεως του ξύλου που περιλαμβάνει δύο αλυσίδες παραγωγής, στενά συνδεδεμένες, με κοινές εγκαταστάσεις. Ισχυρίζεται ότι όφειλε, σύμφωνα με το σημείο 7.2 του πολυτομεακού πλαισίου, να θεωρήσει το εν λόγω σχέδιο ως μια «ενότητα και να το αντιμετωπίσει ως τέτοιο», στον βαθμό που αποσκοπεί ακριβώς στη δημιουργία μιας «εγκαταστάσεως» κατά την έννοια του προαναφερθέντος σημείου 7.2. Η Επιτροπή τήρησε επίσης το σημείο 7.7 του πολυτομεακού πλαισίου στηρίζοντας την εκτίμησή της στα στοιχεία που αφορούν την κλάση 20.20 της NACE, η οποία περιλαμβάνει τις πλάκες σωματιδίων και τις πλάκες προσανατολισμένων σωματιδίων.

61 Ακόμη και αν γινόταν δεκτή η θέση περί χωριστής εκτιμήσεως της επενδύσεως ανάλογα με τα σχετικά εργοστάσια, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι θα έπρεπε να θεωρήσει από κοινού τα δύο προϊόντα που παράγονται στα εργοστάσια αυτά κατ' εφαρμογήν της τελευταίας περιόδου του σημείου 3.2 του πολυτομεακού πλαισίου, σύμφωνα με την οποία πρέπει κατ' αρχάς να πραγματοποιείται τομεακή ανάλυση και όχι ανάλυση των διαφόρων αγορών προϊόντων. Επιπλέον, ακόμη και σε περίπτωση που θα λαμβάνονταν χωριστά υπόψη το ποσοστό αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας για τις πλάκες σωματιδίων και το ποσοστό αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας για τις πλάκες προσανατολισμένων σωματιδίων, θα

προέκυπτε διορθωτικός συντελεστής του συντελεστή Τ ίσος προς 1 για αμφότερους τους τομείς που δεν παρουσίαζαν διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα.

62 Οι παρεμβαίνουσες αναφέρουν ότι το σχέδιο για το οποίο χορηγήθηκε η ενίσχυση αποτελεί ενιαίο επενδυτικό σχέδιο που αποσκοπεί στη δημιουργία ενός ολοκληρωμένου κέντρου μεταποιήσεως του ξύλου, το οποίο συνιστά εγκατάσταση κατά την έννοια του σημείου 7.2 του πολυτομεακού πλαισίου, ήτοι μια μονάδα από οργανωτική άποψη. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν έχει σημασία το γεγονός ότι οι πλάκες προσανατολισμένων σωματιδίων και οι πλάκες σωματιδίων ανήκουν σε διαφορετικές αγορές προϊόντων ή το ότι μπορεί να χορηγηθεί η ενίσχυση στις δύο γραμμές παραγωγής από αμιγώς λογιστική άποψη.

63 Οι παρεμβαίνουσες υποστηρίζουν ότι, εν πάση περιπτώσει, ο καθορισμός του ποσοστού αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας, που είναι το μόνο που έχει σημασία εν προκειμένω, ουδόλως εξαρτάται από το ζήτημα του ενιαίου του επενδυτικού σχεδίου. Ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία δύο σχέδια ενισχύσεων θα ήσαν σαφώς διακεκριμένα, ο καθορισμός του σχετικού με την κατάσταση του ανταγωνισμού συντελεστή θα έπρεπε να στηριχθεί στο ποσοστό αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας του υποτομέα της NACE, στον οποίο ανήκουν τα δύο επίμαχα προϊόντα, τούτο δε σύμφωνα με τα σημεία 3.2 και 3.3, σε συνδυασμό με το σημείο 7.7, του πολυτομεακού πλαισίου.

— Επί του ότι δεν ελέγχθη και δεν ελήφθη υπόψη η κατάσταση παρακμής της αγοράς των πλακών σωματιδίων

64 Η προσφεύγουσα αναφέρει ότι, σύμφωνα με τα σημεία 7.7 και 7.8 του πολυτομεακού πλαισίου, εναπόκειται στην Επιτροπή να εξετάσει τα κατάλληλα αριθμητικά στοιχεία, για την περίοδο από 1995 έως 1999 συμπεριλαμβανομένου, προκειμένου να ελέγξει αν επρόκειτο για πλεονάζουσα διαρθρωτική παραγωγική ικανότητα ή/και για παρακμάζουσα αγορά, καθόσον η εκτίμηση αυτή αποτελεί αναγκαίο προαπαιτούμενο του καθορισμού του συντελεστή «κατάσταση του ανταγωνισμού».

65 Η προσφεύγουσα, αναφερόμενη σε μια μελέτη που προσαρτάται στο δικόγραφο της προσφυγής, υποστηρίζει ότι ο μέσος ετήσιος ρυθμός ανάπτυξης, σε αξία, της εμφανούς καταναλώσεως πλακών σωματιδίων στον ΕΟΧ ήταν ίσος προς - 3,72 %, για τα έτη 1995 έως 1999 (έναντι + 24,57 % για τις πλάκες προσανατολισμένων σωματιδίων), πράγμα το οποίο σημαίνει ότι, σύμφωνα με το σημείο 7.8 του πολυτομεακού πλαισίου, αυτή η αγορά προϊόντων ήταν απολύτως παρακμάζουσα κατά τον χρόνο εκδόσεως της Αποφάσεως. Αν ληφθεί υπόψη η διαπίστωση περί απόλυτα παρακμάζουσας αγοράς προϊόντων, ο διορθωτικός συντελεστής του εφαρμοστέου συντελεστή «κατάσταση του ανταγωνισμού», όσον αφορά την ενίσχυση για το εργοστάσιο πλακών σωματιδίων, δεν είναι συνεπώς 1, αλλά 0,25, σύμφωνα με το σημείο 3.10 του πολυτομεακού πλαισίου.

66 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη συλλογιστική που αναπτύσσει η Επιτροπή με την Απόφαση για να καταλήξει σε διορθωτικό συντελεστή 1 για τον συντελεστή «κατάσταση του ανταγωνισμού».

67 Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι περιορίστηκε, θεωρώντας ότι κατείχε επαρκή στοιχεία σχετικά με την αξιοποίηση της παραγωγικής ικανότητας στον επίμαχο τομέα, στο να λάβει υπόψη την ύπαρξη ή όχι διαρθρωτικής πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας, χωρίς να θέσει το ερώτημα αν πρόκειται για παρακμάζουσα αγορά, μολονότι η καταφατική απάντηση σε ένα από τα δύο αυτά ερωτήματα θα οδηγούσε στον αποκλεισμό της εφαρμογής διορθωτικού συντελεστή 1 στον συντελεστή «κατάσταση του ανταγωνισμού».

68 Από το κείμενο του σημείου 3.10 του πολυτομεακού πλαισίου προκύπτει, πρώτον, ότι η υποχρέωση εξετάσεως του αν οι επενδύσεις πραγματοποιούνται σε παρακμάζουσα αγορά επιβάλλεται ακόμη και όταν υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία σχετικά με το ποσοστό αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας.

69 Δεύτερον, η υποχρέωση που υπέχει η Επιτροπή να εξετάζει αν υφίσταται διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα ή/και παρακμάζουσα αγορά απορρέει από το άρθρο 87, παράγραφοι 1 και 3, ΕΚ. Το γεγονός ότι η Επιτροπή πρέπει αναγκαστικά, όταν εφαρμόζει το άρθρο αυτό, να λαμβάνει υπόψη το κοινό συμφέρον θα έπρεπε να την οδηγήσει να εξετάσει, εν προκειμένω, αν επρόκειτο για παρακμάζουσα αγορά.

70 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι δεσμεύεται από το πολυτομεακό πλαίσιο και ότι εν προκειμένω δεν της επιτρεπόταν να εξετάσει αν οι επενδύσεις πραγματοποιούνταν σε παρακμάζουσα αγορά, καθόσον, σύμφωνα με το σημείο 3.4 του πολυτομεακού πλαισίου, η εξέταση αυτή επιτρέπεται μόνον επικουρικώς, οσάκις τα στοιχεία σχετικά με την αξιοποίηση της παραγωγικής ικανότητας είναι ανεπαρκή. Κατά την ημερομηνία όμως κοινοποιήσεως της ενισχύσεως, η Επιτροπή διέθετε στοιχεία σχετικά με το ποσοστό αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας του επίμαχου τομέα, για την περίοδο 1993-1998, τα οποία χρησίμευσαν ως βάση της Αποφάσεως.

71 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η ερμηνεία που δίδει η προσφεύγουσα στο πολυτομεακό πλαίσιο είναι ανακριβής. Κατά την καθής, από τη σειρά των σημείων 3.3 και 3.4 του πολυτομεακού πλαισίου, καθώς και από την προϋπόθεση που τίθεται στο εν λόγω σημείο 3.4 για την εξέταση του κατά πόσον οι επενδύσεις πραγματοποιούνται σε παρακμάζουσα αγορά, ήτοι από το γεγονός ότι τα στοιχεία σχετικά με την αξιοποίηση της παραγωγικής ικανότητας είναι ανεπαρκή, προκύπτει ότι πρέπει να δίδεται προτεραιότητα στον καθορισμό του ποσοστού αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας. Επιπλέον, ο σκοπός του «ή/και» συνίσταται απλώς στη διευκρίνιση του ότι, εν πάση περιπτώσει, οσάκις τα στοιχεία σχετικά με την αξιοποίηση της παραγωγικής ικανότητας είναι ανεπαρκή, πρέπει να καθοριστεί η εμφανής κατανάλωση των οικείων προϊόντων. Αν δεν θεωρηθεί ότι υφίσταται κανονιστική αντίφαση, δεν μπορεί να συναχθεί από το σημείο 3.10 του πολυτομεακού πλαισίου, στο οποίο ουδόλως αναφέρεται η σειρά χρησιμοποιήσεως των δύο μεθόδων εκτιμήσεως της καταστάσεως του ανταγωνισμού, ότι πρέπει να υπάρξει παρέκκλιση, έστω και μερική, από τα σημεία 3.2 και 3.4 του εν λόγω πλαισίου.

72 Το ότι το κριτήριο που συνίσταται στο ποσοστό αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας είναι προεξάρχον εξηγείται από το γεγονός ότι το κριτήριο αυτό παρέχει μια πολύ πιο αξιόπιστη εικόνα της καταστάσεως ενός συγκεκριμένου τομέα απ' ό,τι η εμφανής κατανάλωση. Η κατανάλωση αυτή υπόκειται σε πολλές διακυμάνσεις που είναι ανεξάρτητες από την κατάσταση του τομέα και από το ποσοστό αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας, πράγμα το οποίο καταλήγει σε αισθητά διαφορετικά συμπεράσματα σχετικά με την κατάσταση της αγοράς με βάση την πενταετία που λαμβάνεται υπόψη. Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι οι σκοποί του πολυτομεακού πλαισίου επιτυγχάνονται όταν οι ειδικές διατάξεις του τηρούνται όπως εν προκειμένω.

73 Δεν μπορεί να συναχθεί από το νέο πολυτομεακό πλαίσιο για τις περιφερειακές ενισχύσεις προς μεγάλα επενδυτικά σχέδια (ΕΕ 2002, C 70, σ. 8), του οποίου το σημείο 19 αναφέρεται ρητώς στο ποσοστό αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας, ότι «η εξέταση της διαρθρωτικής πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας δεν επιτρέπει την πρόσφορη εκτίμηση της καταστάσεως της αγοράς» ή ότι η Επιτροπή αναγνώρισε ότι δεν είναι πρόσφορο το κριτήριο που αντλείται από το προαναφερθέν ποσοστό.

74 Η καθής τονίζει ότι η προσφεύγουσα παραβλέπει το γεγονός ότι ο συντελεστής «κατάσταση του ανταγωνισμού» δεν είναι παρά ένας από τους συντελεστές που είναι πρόσφοροι για να καθοριστεί η μέγιστη επιτρεπόμενη ένταση της ενισχύσεως και ότι, ακόμη και αν εφαρμοστεί η δική της μέθοδος υπολογισμού, το κοινοποιηθέν σχέδιο εξακολουθεί να είναι επιλέξιμο. Περαιτέρω, οι επιφυλάξεις που διατυπώθηκαν δεν αφορούν το πολυτομεακό πλαίσιο αυτό καθεαυτό, αλλά μια ειδική περίπτωση της εφαρμογής του και στηρίζονται στην εσφαλμένη παραδοχή ότι το μοναδικό χρήσιμο κριτήριο είναι αυτό της παρακμάζουσας αγοράς και ότι για να ορισθεί η αγορά αυτή θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη αποκλειστικά η εμφανής κατανάλωση.

75 Οι παρεμβαίνουσες ισχυρίζονται ότι η προσέγγιση της Επιτροπής είναι σύμφωνη τόσο προς το κείμενο του σημείου 3.10 του πολυτομεακού πλαισίου όσο και προς τον σκοπό του πλαισίου αυτού.

76 Αναφέρουν, πρώτον, ότι η χρησιμοποίηση του «ή/και», που διαλαμβάνεται στο σημείο 3.10 του πολυτομεακού πλαισίου δεν έχει ιδιαίτερη σημασία. Συγκεκριμένα, η σχέση μεταξύ των κριτηρίων που αντλούνται από την πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα και την παρακμάζουσα αγορά έχει ήδη ρυθμιστεί στα 3.3 και 3.4 του πολυτομεακού πλαισίου, υπό την έννοια ότι πρέπει να δίδεται προτεραιότητα στην εξέταση ενδεχομένης πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας. Το σημείο 3.10 απλώς υπενθυμίζει τον μαθηματικό τύπο υπολογισμού των τριών συντελεστών της μέγιστης επιτρεπόμενης εντάσεως της ενισχύσεως. Επιπλέον, η Επιτροπή εδικαιούτο να στηριχθεί στο ποσοστό αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας για την περίοδο 1994-1998. Οι παρεμβαίνουσες ισχυρίζονται ότι, κατά την ημερομηνία κοινοποιήσεως του σχεδίου ενισχύσεως, τα στοιχεία σχετικά με το ποσοστό αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας για την κλάση 20.20 της NACE δεν ήσαν ακόμη διαθέσιμα και ότι τα στοιχεία σχετικά με τη μεταποιητική βιομηχανία που αφορούσαν το 1999 δεν είχαν ακόμη καθοριστεί από την Eurostat.

77 Οι παρεμβαίνουσες ισχυρίζονται, δεύτερον, ότι ο συντελεστής που αφορά την κατάσταση του ανταγωνισμού αποτελεί απλώς ένα στοιχείο τυποποίησης της σταθμίσεως που πρέπει να πραγματοποιήσει η Επιτροπή μεταξύ των δύο αυτών αντικρουόμενων στόχων της Συνθήκης ΕΚ, ήτοι του ελεύθερου ανταγωνισμού και της κοινοτικής αλληλεγγύης, καθόσον η τελευταία αυτή συνιστά τη βάση των εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχεία α' και γ', ΕΚ υπέρ των περιφερειακών ενισχύσεων. Η συνεκτίμησή της πρέπει να αποκλείει το ενδεχόμενο τα μέτρα ενισχύσεων να δημιουργήσουν τομεακό πρόβλημα σε κοινοτικό επίπεδο το οποίο θα είναι σοβαρότερο απ' ό,τι το αρχικό περιφερειακό πρόβλημα (απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, Τ-126/96 και Τ-127/96, BFM και EFIM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-3437, σκέψη 101).

78 Επιπλέον, η προσφεύγουσα παραβλέπει το γεγονός ότι, σύμφωνα με το άρθρο 87 ΕΚ και το πολυτομεακό πλαίσιο, σημασία έχει πάντοτε μόνον το ζήτημα αν η πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα δημιουργείται στην κοινή αγορά. Η ανάπτυξη του μεγέθους των αγορών δεν λαμβάνει υπόψη τις πηγές από τις οποίες ικανοποιείται η εμφανής κατανάλωση. Οι παρεμβαίνουσες εξηγούν ότι αν τούτο αποτελεί κατά πλειοψηφία το αποτέλεσμα εισαγωγών, ενώ η παραγωγική ικανότητα στην Κοινότητα χρησιμοποιείται πλήρως, μια επένδυση πραγματοποιούμενη σε παρακμάζουσα αγορά δεν είναι κατ' ανάγκην αντίθετη προς το άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχεία α' και γ', ΕΚ και το πολυτομεακό πλαίσιο. Συγκεκριμένα, ένα ενδεχόμενο αποτέλεσμα αποκλεισμού εις βάρος των παραγωγών που προέρχονται από τρίτες χώρες δεν παίζει κανένα ρόλο στο πλαίσιο της εκτιμήσεως αυτής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

79 Πρέπει κατ' αρχάς να υπομνησθεί ότι, ναι μεν η Επιτροπή έχει, για την εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 3, ΕΚ, ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, η άσκηση της οποίας συνεπάγεται εκτιμήσεις οικονομικής και κοινωνικής φύσεως που πρέπει να πραγματοποιούνται σε κοινοτικό πλαίσιο, πλην όμως η Επιτροπή μπορεί να επιβάλει στον εαυτό της κατευθύνσεις για την άσκηση της ως άνω εξουσίας εκτιμήσεως με πράξεις όπως είναι οι κατευθυντήριες γραμμές, στον βαθμό που οι πράξεις αυτές περιέχουν ενδεικτικούς κανόνες σχετικά με την κατεύθυνση που πρέπει να ακολουθήσει το θεσμικό αυτό όργανο και στον βαθμό που δεν αφίστανται των κανόνων της Συνθήκης (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 2000, C-288/96, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-8237,

σκέψη 62, και της 7ης Μαρτίου 2002, C-310/99, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-2289, σκέψεις 45 και 52). Οσάκις η Επιτροπή υιοθετεί κατευθυντήριες γραμμές προοριζόμενες να διευκρινίσουν, τηρουμένης της Συνθήκης, τα κριτήρια που πρόκειται να εφαρμόσει στο πλαίσιο της ασκήσεως της εξουσίας της εκτιμήσεως, εντεύθεν προκύπτει ένας αυτοπεριορισμός της εξουσίας αυτής, καθόσον η Επιτροπή οφείλει να τηρεί τους ενδεικτικούς κανόνες που η ίδια επέβαλε στον εαυτό της (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 1996, Τ-380/94, AIUFFASS και AKT κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-2169, σκέψη 57, και της 30ής Απριλίου 1998, Τ-214/95, Vlaams Gewest κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-717, σκέψη 89). Στο πλαίσιο αυτό, εναπόκειται στο Πρωτοδικείο να ελέγχει αν οι κανόνες αυτοί τηρήθηκαν από την Επιτροπή (απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Ιανουαρίου 2002, Τ-35/99, Keller και Keller Meccanica κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-261, σκέψη 77).

80 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την περιεχόμενη στην Απόφαση εκτίμηση της Επιτροπής σχετικά με τον συντελεστή Τ που αφορά την κατάσταση του ανταγωνισμού, τούτο δε λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του πολυτομεακού πλαισίου και του άρθρου 87 ΕΚ.

81 Από τα δικόγραφα της προσφεύγουσας προκύπτει ότι η πρώτη αιτίαση που προβάλλει και η οποία αφορά τον καθορισμό των σχετικών αγορών προϊόντων συνδέεται στενά με εκείνη που αφορά το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε εξέταση για να διαπιστώσει την ύπαρξη ή τη μη ύπαρξη παρακμάζουσας αγοράς, πράγμα το οποίο συνιστά το ουσιώδες σημείο διαφωνίας μεταξύ των διαδίκων.

82 Δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή, αφού θεώρησε ότι οι πλάκες σωματιδίων και οι πλάκες προσανατολισμένων σωματιδίων αντιστοιχούσαν σε διαφορετικές αγορές προϊόντων, ανέλυσε, σύμφωνα με το σημείο 7.7 του πολυτομεακού πλαισίου, την ενδεχόμενη ύπαρξη διαρθρωτικής πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας με βάση μια μελέτη περιέχουσα στοιχεία σχετικά με το ποσοστό αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας του τομέα που αντιστοιχεί στην κλάση 20.20 της NACE, η οποία αφορά την κατασκευή των πλακών ξύλου, τμήμα των οποίων αποτελούν προφανέστατα οι πλάκες σωματιδίων και οι πλάκες προσανατολισμένων σωματιδίων.

83 Η μελέτη αυτή παρέσχε τη δυνατότητα στην Επιτροπή να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν υφίσταται διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα, είτε πρόκειται για την ανάλυση του ποσοστού αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας για τις πλάκες ξύλου εν γένει είτε για την ανάλυση του ποσοστού αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας για τις πλάκες σωματιδίων και τις πλάκες προσανατολισμένων σωματιδίων θεωρούμενες χωριστά. Η προσφεύγουσα δεν επικρίνει τα αποτελέσματα της μελέτης αυτής και το συμπέρασμα της Επιτροπής σχετικά με το ότι δεν υφίσταται διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα.

84 Ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας σχετικά με την αναγκαία διάκριση της αγοράς των πλακών σωματιδίων και της αγοράς των πλακών προσανατολισμένων σωματιδίων αποκτά στην πραγματικότητα όλο το νόημά του στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της υπάρξεως παρακμάζουσας αγοράς, την οποία διατυπώνει με τα δικόγραφά της. Πρέπει εξάλλου να παρατηρηθεί ότι η εκτίμηση αυτή, σε αντίθεση με εκείνη που αφορά την ενδεχόμενη ύπαρξη διαρθρωτικής πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας, δεν περιλαμβάνει τον καθορισμό ενός τομέα με βάση τις ταξινομήσεις που περιέχονται στη NACE, αλλά τον ορισμό της σχετικής αγοράς προϊόντων (βλ. σημεία 7.7 και 7.8 του πολυτομεακού πλαισίου).

85 Στο πλαίσιο της αναλύσεώς της, η προσφεύγουσα εφαρμόζει και στηρίζεται ακριβώς στη διάκριση της αγοράς των πλακών σωματιδίων και της αγοράς των πλακών προσανατολισμένων σωματιδίων για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι στην πρώτη αγορά σημειώνεται μια κατάσταση απόλυτης παρακμής ή, τουλάχιστον, παρακμής, η οποία δικαιολογεί την εφαρμογή ενός διορθωτικού συντελεστή 0,25 ή 0,75 επί του συντελεστή «κατάσταση του ανταγωνισμού», αντίθετα προς τη δεύτερη αγορά για την οποία θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί διορθωτικός συντελεστής ίσος προς 1 για τον ίδιο συντελεστή «κατάσταση του ανταγωνισμού».

86 Επομένως, προκύπτει ότι το ουσιαστικό ζήτημα είναι αν, εν προκειμένω, η Επιτροπή μπορούσε ή όχι να μην εξετάσει αν υφίστατο ή όχι παρακμάζουσα αγορά.

87 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τις παρεμβαίνουσες, ισχυρίζεται ότι το πολυτομεακό πλαίσιο προβλέπει ότι μπορούν να χρησιμοποιηθούν δύο κριτήρια

για την εκτίμηση του συντελεστή που αφορά την κατάσταση του ανταγωνισμού, ήτοι το κριτήριο σχετικά με διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα και το κριτήριο σχετικά με παρακμάζουσα αγορά, αλλ' ότι υφίσταται ιεραρχική σχέση μεταξύ των δύο κριτηρίων αυτών. Έτσι, κατά τους διαδίκους αυτούς, η εξέταση του κριτηρίου που αφορά την παρακμάζουσα αγορά επιτρέπεται μόνον επικουρικώς, αποκλειστικά όταν τα στοιχεία σχετικά με το ποσοστό αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας του επίμαχου τομέα είναι ανεπαρκή, καθόσον δεν καλύπτουν το σύνολο της περιόδου αναφοράς ή δεν αφορούν ακριβώς τα επίμαχα προϊόντα ή όταν δεν είναι συνεπώς δυνατόν να συναχθεί συμπέρασμα σχετικά με το ζήτημα της διαρθρωτικής πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας, είτε αυτό είναι θετικό (ύπαρξη διαρθρωτικής πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας) είτε είναι αρνητικό (απουσία διαρθρωτικής πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας).

88 Η εκ μέρους της Επιτροπής ως άνω ερμηνεία του πολυτομεακού πλαισίου υλοποιήθηκε στην Απόφαση με την εφαρμογή στον συντελεστή Τ ενός διορθωτικού συντελεστή ίσου προς 1, ήτοι του υψηλότερου διορθωτικού συντελεστή και συνεπώς του ευνοϊκότερου για την επιχείρηση που έλαβε την ενίσχυση, τούτο δε βάσει της διαπιστώσεως και μόνον ότι δεν υφίστατο διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στον οικείο τομέα.

89 Ναι μεν είναι βεβαίως αληθές ότι, με βάση το γράμμα του και μόνον, το πολυτομεακό πλαίσιο θα μπορούσε να ερμηνευθεί κατά την έννοια που προβάλλει η Επιτροπή, πλην όμως το εν λόγω πλαίσιο πρέπει να ερμηνευθεί υπό το φως του άρθρου 87 ΕΚ και της περί ασυμβιβάστου των δημοσίων ενισχύσεων αρχής που περιέχεται στη διάταξη αυτή, προκειμένου να επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος σκοπός, ήτοι ο σκοπός του μη νοθευμένου ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς.

90 Από τη διατύπωση των σημείων 3.2 έως 3.4 του πολυτομεακού πλαισίου προκύπτει ότι η ανάλυση που αποσκοπεί στο να καθοριστεί αν ο επίμαχος τομέας παρουσιάζει διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα συνιστά, βεβαίως, την πρώτη ανάλυση στην οποία η Επιτροπή πρέπει a priori να προβεί όταν αξιολογεί τον συντελεστή που αφορά την κατάσταση του ανταγωνισμού.

91 Από το σημείο 3.10.1 του πολυτομεακού πλαισίου προκύπτει ότι η προτεραιότητα αυτή του καθορισμού της υπάρξεως ή της απουσίας διαρθρωτικής πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας δεν σημαίνει ωστόσο ότι η Επιτροπή μπορεί να περιοριστεί, εν πάση περιπτώσει, στην ανάλυση αυτή και μόνον εφόσον διαθέτει στοιχεία σχετικά με το ποσοστό αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας του οικείου τομέα.

92 Το προαναφερθέν σημείο συμπληρώνει τα σημεία 3.2 έως 3.6 του πολυτομεακού πλαισίου όσον αφορά τον συντελεστή «κατάσταση του ανταγωνισμού», καθορίζοντας τους διάφορους διορθωτικούς συντελεστές που μπορούν να εφαρμοστούν στον συντελεστή αυτό με βάση τρεις περιπτώσεις, οι οποίες διαλαμβάνονται στο σημείο 3.10.1, υπό i έως iii, και είναι συνεπώς αναπόσπαστα συνδεδεμένο με τα σημεία αυτά.

93 Από την ανάγνωση του σημείου 3.10.1 του πολυτομεακού πλαισίου προκύπτει ότι η εκ μέρους της Επιτροπής διαπίστωση ότι ένα επενδυτικό σχέδιο συνεπάγεται αύξηση της παραγωγικής ικανότητας σε έναν τομέα που χαρακτηρίζεται από διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα αρκεί για να εφαρμοστεί διορθωτικός συντελεστής 0,75 στον συντελεστή Τ. Ο διορθωτικός αυτός συντελεστής καθορίζεται στο 0,50 όταν το σχέδιο αυτό μπορεί επιπλέον να ενισχύσει ένα υψηλό μερίδιο αγοράς και στο 0,25 όταν η διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα μπορεί να χαρακτηριστεί σοβαρή.

94 Ο σύνδεσμος «ή» που χρησιμοποιείται στη διατύπωση των περιπτώσεων που διαλαμβάνονται στο σημείο 3.10.1, υπό i έως iii, του πολυτομεακού πλαισίου καθιστά δυνατό να διατυπωθεί η θέση ότι η εκ μέρους της Επιτροπής διαπίστωση ότι ένα επενδυτικό σχέδιο συνεπάγεται αύξηση της παραγωγικής ικανότητας σε έναν τομέα χαρακτηριζόμενο από παρακμάζουσα αγορά αρκεί επίσης για να εφαρμοστεί ένας διορθωτικός συντελεστής 0,75 στον συντελεστή Τ. Ο εν λόγω διορθωτικός συντελεστής καθορίζεται στο 0,50 όταν το σχέδιο αυτό μπορεί επιπλέον να ενισχύσει ένα υψηλό μερίδιο αγοράς και στο 0,25 όταν παρατηρείται κάθετη πτώση όσον αφορά τη ζήτηση.

95 Το σημείο όμως 3.10.1, υπό iv, του πολυτομεακού πλαισίου προβλέπει τη δυνατότητα της Επιτροπής να εφαρμόσει διορθωτικό συντελεστή ίσο προς 1 στον συντελεστή που αφορά την κατάσταση του ανταγωνισμού μόνον αν «δεν αναμένονται αρνητικές επιπτώσεις ως προς τα στοιχεία i έως iii».

96 Από το κείμενο του σημείου 3.10.1 του πολυτομεακού πλαισίου προκύπτει συνεπώς ότι η εφαρμογή του υψηλότερου διορθωτικού συντελεστή, η οποία μεγιστοποιεί το ύψος της ενισχύσεως που μπορεί να κριθεί συμβατή προς την κοινή αγορά, προϋποθέτει την προηγούμενη διαπίστωση της απουσίας τόσο διαρθρωτικής πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας του οικείου τομέα όσο και παρακμάζουσας αγοράς, εκτός αν θεωρηθεί ότι η απουσία μιας τέτοιας πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας συνεπάγεται υποχρεωτικά την απουσία παρακμής της σχετικής αγοράς προϊόντων, πράγμα το οποίο ισοδυναμεί με άρνηση του ειδικού χαρακτήρα των δύο αυτών κριτηρίων αξιολογήσεως του συντελεστή που αφορά την κατάσταση του ανταγωνισμού.

97 Υπό τις συνθήκες αυτές, η πρώτη περίοδος του σημείου 3.4 του πολυτομεακού πλαισίου, σύμφωνα με την οποία «αν δεν υπάρχουν επαρκή στοιχεία όσον αφορά την αξιοποίηση της παραγωγικής ικανότητας, η Επιτροπή θα εξετάζει κατά πόσον η επένδυση λαμβάνει χώρα σε παρακμάζουσα αγορά» έχει την έννοια ότι, στην περίπτωση κατά την οποία τα στοιχεία που αφορούν την αξιοποίηση της παραγωγικής ικανότητας του οικείου τομέα δεν παρέχουν στην Επιτροπή τη δυνατότητα να καταλήξει σε θετικό συμπέρασμα όσον αφορά την ύπαρξη διαρθρωτικής πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας, η Επιτροπή πρέπει να εξετάζει αν η σχετική αγορά είναι σε παρακμή.

98 Η ερμηνεία αυτή του πολυτομεακού πλαισίου είναι η μόνη που είναι συμβατή προς το άρθρο 87 ΕΚ και προς τον σκοπό που επιδιώκει η διάταξη αυτή ο οποίος συνίσταται σε ένα μη νοθευμένο ανταγωνισμό.

99 Δεν μπορεί, συγκεκριμένα, να γίνει δεκτή μια ερμηνεία, όπως αυτή την οποία δίδει εν προκειμένω η καθής, η οποία καθιστά δυνατή τη χορήγηση κρατικής ενισχύσεως σε μια επιχείρηση που εμπορεύεται προϊόντα υπαγόμενα σε μια παρακμάζουσα αγορά, χωρίς η Επιτροπή να λάβει ουδόλως υπόψη το γεγονός αυτό κατά την άσκηση του ελέγχου της. Είναι προφανές ότι οι επενδύσεις που πραγματοποιούνται σε μια τέτοια αγορά συνεπάγονται σοβαρούς κινδύνους νοθεύσεως του ανταγωνισμού, πράγμα το οποίο αντίκειται σαφώς στον σκοπό του μη νοθευμένου ανταγωνισμού που επιδιώκει το άρθρο 87 ΕΚ.

100 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο σημείο 1.1 του πολυτομεακού πλαισίου, διευκρινίζεται ότι η ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς καθιστά επιτακτικότερο παρά ποτέ τον αυστηρό έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων προς μεγάλα επενδυτικά σχέδια, δεδομένου ότι η συνιστάμενη σε στρέβλωση του ανταγωνισμού επίδραση που οι ενισχύσεις αυτές μπορούν να έχουν μεγεθύνεται στον βαθμό που οι λοιπές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που οφείλονται στον κρατικό παρεμβατισμό αίρονται και οι αγορές αποκτούν περισσότερο ανοικτό και ολοκληρωμένο χαρακτήρα. Ο σκοπός που επεδίωκε η Επιτροπή με την υιοθέτηση του πολυτομεακού σχεδίου ήταν να περιοριστούν οι ενισχύσεις προς μεγάλα σχέδια προκειμένου να προληφθούν, κατά το μέτρο του δυνατού, τα δυσμενή αποτελέσματα στον ανταγωνισμό, με ταυτόχρονη διατήρηση των ελκυστικών στοιχείων της ενισχυομένης περιοχής (σημείο 1.2).

101 Προς τούτο, η Επιτροπή πρέπει να καθορίζει, κατά περίπτωση, το επιτρεπόμενο ανώτατο όριο εντάσεως ενισχύσεως για τα σχέδια που υπόκεινται στην υποχρέωση κοινοποιήσεως, τούτο δε εφαρμόζοντας διάφορους συντελεστές μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται εκείνος που αφορά την κατάσταση του ανταγωνισμού.

102 Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του συμβατού προς την κοινή αγορά μιας ενισχύσεως που εμπίπτει στο πολυτομεακό πλαίσιο, ο καθορισμός του εφαρμοστέου διορθωτικού συντελεστή, όσον αφορά την κατάσταση του ανταγωνισμού, προκύπτει από μια διαρθρωτική και συγκυριακή ανάλυση της αγοράς την οποία οφείλει να πραγματοποιήσει η Επιτροπή, κατά την έκδοση της αποφάσεώς της, με βάση τα αντικειμενικά κριτήρια που προβλέπονται στο πολυτομεακό πλαίσιο. Από την εκτίμηση αυτή της Επιτροπής σχετικά με τον ειδικό εφαρμοστέο συντελεστή εξαρτάται το ύψος της ενισχύσεως που μπορεί να κριθεί συμβατή προς την κοινή αγορά (απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Ιανουαρίου 2002, Τ-212/00, Nuove Industrie Molisane κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-347, σκέψεις 39 και 40).

103 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η Επιτροπή, εφαρμόζοντας ένα διορθωτικό συντελεστή ίσο προς 1 στον συντελεστή που αφορά την κατάσταση του ανταγωνισμού χωρίς να ελέγξει προηγουμένως αν το επίμαχο σχέδιο ενισχύσεως επρόκειτο να πραγματοποιηθεί σε μια παρακμάζουσα αγορά, παρέβη το άρθρο 87 ΕΚ, καθώς και το πολυτομεακό πλαίσιο, το οποίο υιοθετήθηκε προκειμένου να καθοριστούν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου αυτού και ειδικότερα η παράγραφός του 3, στοιχείο α', σύμφωνα με την οποία μπορούν να θεωρηθούν ότι

συμβιβάζονται με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις για την προώθηση της οικονομικής αναπτύξεως περιοχών, στις οποίες το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση.

104 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από τη σχετική με τη λήψη αποφάσεων πρακτική της Επιτροπής. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η καθής αναφέρθηκε σε τέσσερις αποφάσεις στις οποίες ανέλυσε μόνον την ύπαρξη διαρθρωτικής πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας, αλλά δεν αμφισβητείται ότι μόνο μία από αυτές εφαρμόζει, όπως εν προκειμένω, τον διορθωτικό συντελεστή ίσο προς 1 στον συντελεστή «κατάσταση του ανταγωνισμού» με βάση τη διαπίστωση και μόνον της απουσίας μιας τέτοιας πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας (απόφαση της 19ης Ιουνίου 2002, κρατική ενίσχυση N 240/02 υπέρ της Zellstoff Stendal GmbH).

105 Σε αντίθεση προς αυτό, πρέπει να τονιστεί η συλλογιστική που ακολούθησε η Επιτροπή με την απόφασή της της 8ης Ιουνίου 2000 περί μη προβολής αντιρρήσεων για την ενίσχυση που χορηγήθηκε στην Pirna AG.

106 Στην προαναφερθείσα απόφαση, η Επιτροπή κατέληξε κατ' αρχάς στην απουσία διαρθρωτικής πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας βάσει των στοιχείων που αφορούν το ποσοστό αξιοποίησης της παραγωγικής ικανότητας του οικείου τομέα, που αντιστοιχεί στην κλάση 21.11 της NACE, κατόπιν έλεγξε και διαπίστωσε την απουσία παρακμάζουσας αγοράς για τις κυτταρινικές ίνες, πράγμα που της παρέσχε τη δυνατότητα, σύμφωνα με το σημείο 3.10.1, στοιχείο iv, του πολυτομεακού πλαισίου που ρητώς διαλαμβάνεται στο σημείο 35 της αποφάσεως, να χρησιμοποιήσει ένα διορθωτικό συντελεστή ίσο προς 1 για τον συντελεστή που αφορά την κατάσταση του ανταγωνισμού, έχοντας ωστόσο προηγουμένως διαπιστώσει ότι το επίμαχο επενδυτικό σχέδιο δεν ενίσχυε ένα υψηλό μερίδιο αγοράς. Συναφώς, το κείμενο της αποφάσεως, από το οποίο προκύπτει σαφώς η κατά στάδια συλλογιστική του θεσμικού οργάνου, με τη ρητή παραπομπή στο σημείο 3.10.1, στοιχείο iv, του πολυτομεακού πλαισίου, αντικρούει τις εξηγήσεις της Επιτροπής που τείνουν να παρουσιάσουν ως περιττή την ανάλυση που αποσκοπεί στον καθορισμό του αν η σχετική αγορά είναι σε παρακμή.

107 Από την αντιπαραβολή της αποφάσεως της 8ης Ιουνίου 2000 σχετικά με την Pirna AG, αφενός, με την απόφαση που διαλαμβάνεται στη σκέψη 104 ανωτέρω και, αφετέρου, με την Απόφαση προκύπτει συνεπώς μια αντιφατική πρακτική της Επιτροπής ως προς τη λήψη αποφάσεων όσον αφορά την εφαρμογή του υψηλότερου διορθωτικού συντελεστή που προβλέπει το πολυτομεακό πλαίσιο για τον συντελεστή Τ.

108 Περαιτέρω, πρέπει να σημειωθεί ότι το πρόσφορον του κριτηρίου που αφορά την παρακμάζουσα αγορά επιρρωννύεται από το νέο πολυτομεακό πλαίσιο των περιφερειακών ενισχύσεων προς μεγάλα επενδυτικά σχέδια, το οποίο προβλέπει ότι καμία περιφερειακή ενίσχυση για επενδύσεις δεν θα επιτρέπεται σε τομείς που αντιμετωπίζουν σοβαρές διαρθρωτικές δυσχέρειες. Για την κατάρτιση όμως του καταλόγου των εν λόγω τομέων, οι σοβαρές διαρθρωτικές δυσχέρειες υπολογίζονται κατ' αρχήν με βάση τα στοιχεία που αφορούν την εμφανή κατανάλωση του ή των επίμαχων προϊόντων. Το σημείο 32 του νέου πολυτομεακού πλαισίου ορίζει σαφώς ότι θεωρείται ότι υπάρχουν σοβαρές δυσχέρειες όταν ο οικείος τομέας είναι σε παρακμή.

109 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι πρέπει να ακυρωθεί η Απόφαση, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι λοιπές αιτιάσεις της προσφεύγουσας.

110 Πρέπει τέλος να τονιστεί ότι, λόγω αυτής της πλάνης περί το δίκαιο της Επιτροπής, δεν υπήρξε, στη συγκεκριμένη περίπτωση, εκτίμηση του συμβατού της κοινοποιηθείσας ενισχύσεως βάσει του συνόλου των εφαρμοστέων κριτηρίων.

111 Στο πλαίσιο της εκτελέσεως της παρούσας αποφάσεως, η Επιτροπή οφείλει, με βάσει τα στοιχεία που αφορούν την εμφανή κατανάλωση των οικείων προϊόντων κατά την περίοδο αναφοράς, να εκτιμήσει το συμβατό της κοινοποιηθείσας ενισχύσεως και, στον βαθμό που θα αντιμετωπίσει συναφώς σοβαρές δυσχέρειες, να κινήσει την τυπική διαδικασία του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ.

Επί του αιτήματος λήψεως μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας

112 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να διατάξει, σύμφωνα με το άρθρο 64, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, την εκ μέρους της Επιτροπής κοινοποίηση του σχετικού με την επίμαχη ενίσχυση φακέλου, πράγμα στο οποίο αντιτίθενται η καθής και οι παρεμβαίνουσες.

113 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι δεν πρέπει να γίνει δεκτό το αίτημα λήψεως μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που υπέβαλε η προσφεύγουσα, καθόσον το εν λόγω αίτημα, όπως υποβλήθηκε, στερείται σημασίας για την επίλυση της διαφοράς [απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 2002, Τ-311/00, British American Tobacco (Investments) κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2781, σκέψη 50].

Επί των δικαστικών εξόδων

114 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα της προσφεύγουσας.

115 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα, αντιθέτως, δεν ζήτησε την καταδίκη της Glunz και της OSB Deutschland στα έξοδα που συνδέονται με τις παρεμβάσεις τους, οι παρεμβαίνοντες αυτοί διάδικοι θα φέρουν, κατά συνέπεια, μόνον τα δικά τους έξοδα (απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Οκτωβρίου 2002, Μ6 κ.λπ. κατά Επιτροπής, Τ-185/00, Τ-216/00, Τ-299/00 και Τ-300/00, Συλλογή 2002, σ. II-3805, σκέψη 89).

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Ακυρώνει την απόφαση SG (2001) D της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2001, περί μη προβολής αντιρρήσεων για την ενίσχυση που χορήγησαν οι γερμανικές αρχές στην Glunz AG.**

2) **Η Επιτροπή φέρει, πλέον των δικών της εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.**

3) **Η Glunz AG και η OSB Deutschland GmbH φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της παρεμβάσεώς τους.**

Legal Tiili Βηλαράς

Wiszniewska-Bialecka Vadapalas

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο την 1η Δεκεμβρίου 2004.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

H. Legal